

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1826.



ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η Επιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως
Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἀστρει δευτέρᾳ ἔμικη τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, προγονίστα περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἐξέδωκε ψήφισμα, διιάμει τῶν ὄποιού ἔμελλε νὰ συγκαλεσθῇ μετὰ παρέλευσιν ῥητῆς ἐποχῆς, τρίτη τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Αἱ παρεμπεσοῦσαι πολύτεροι μεταβολαὶ μόλις ἐσυγχώρησαν νὰ συναχθῶσιν οἱ διὰ τὴν τρίτην ἔθνηκην συνέλευσιν διορισθέντες πληρεξόύσιαι περὶ τὰς 6 Ἀπριλίου, ὅτε ἀρχισαν ἐν τάξει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, καὶ προέβαινο μὲ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν ἐκάπαξίαν νὸς εἰς τὴν σκέψιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ πτῶσις τοῦ προμαχῶνος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μεσολογγίου, ὅσου συνεθραύνετο τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Βαρβαρικῆς δυνάμεως, καὶ πολλὰ ἄλλα παρόντα καὶ ὅσα οὕτω ἐπαπειλούμενα δεινὰ, ὅποιαν χάραν εἰς τὰ ὑπ' Ἀριθ. Δ'. Ε'. καὶ ΣΤ'. ψηφίσματα τῆς τρίτης ἔθνηκης Συνελεύσεως, διὰ τῶν ὅποιων ἀνεδηλήσαν πρὸς καὶ ἔργασιαν τῆς, καὶ ἐμπιστεύθη ἡ Διοικητικὴ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰς δύο ἐπιτροπὰς, τὴν μὲν Διοικητικὴν ἀγομασθεῖσαν, τὴν δὲ Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως.

Οἱ συγκροτοῦντες λοιπὸν τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. Ε'. ψήφισμα, ἀρώτον καὶ οὐσιωδέστατον χρέος μας νομίζορεν νὰ συγκαλέσωμεν τοὺς ἐκλεγμένους πληρεξουσίους τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διὰ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰς ἀναβληθεῖσας ἐργασίας τῶν, αἱ ὅποιαι ἦτον σχετὸν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι μὲ τὴν ἀποιτουμένην ἐντέλειαν καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων κινδύνων καὶ ταραχῶν.

Ἄλλο ἐπειδὴ αἱ περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔμους σκέψεις, πρέπει νὰ ἦναι μακρὰν παντὸς θορύβου, μακρὰν τῶν πολυταράχων φονίδων τοῦ πολεμικοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴν ἀνακόπτωται ἡ ἀναβάλλωνται ἡ, τὸ χειρότερον, καραπαύωνται,

ἐκρίθη ἀρρώδιος τόπος διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡ νῆσος Πόρος, τῆς ἐποίας ἡ ἀσφάλεια, ἡ κεντρικὴ καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης ὁχλικῆς συρροῆς θέσης, θέλει συντρέξει πολὺ, εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐποχὴ ἡ διωρισμένη παρὰ τοῦ ψηφίσματος εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἔρχομένου Σεπτεμβρίου μηνὸς· ἀλλὰ ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἀποιτοῦσι ταχυτέραν ἀντίληψιν, καὶ ὥριμωτέραν σκέψιν περὶ τοῦ μέλλοντος, προσδιορίζεται ἡ ἀρχὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου, ὥστε πρέπει ἡσ τέλη Αὐγούστου, νὰ ἦναι συνηγμένοι εἰς Πόρον οἱ διωρισμένοι πληρεξόύσιοι.

Ταῦτα κατὰ χρέος Ἱερὸν διακηρύττομεν εἰς τὸ πανελλήνιον, καὶ ἐπιζημεύ ὅτι οἱ πληρεξόύσιοι, γνωρίζοντες πόσου ἀναγκαιστάτη εἶναι ἡ παρουσία των διὰ τὴν ταχεῖαν ἔναξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, θέλοντο σπουδάσει νὰ φέρσωσιν εἰς τὸν διορισθέντα τόπον ἐπὸς τῆς διατεταγμένης ἐποχῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 Αὐγούστου 1826.

Ο Πρόεδρος

Πανούτσος Νοταρᾶς.

Βασίλειος Ν. Μπουτούνης.

Σπυρ. Καλογερόπουλος.

Γεώργιος Μπούκουρης.

Εμ. Ξένος.

Ν. Ρενέρης.

Ο Αρτης Πορφύριος.

Αναστάσιος Λόντος.

Γεώργιος Αινιάν.

Αναγνώστης Κωσταντζασ.

Χρῆστος Βλάσης.

Γεώργιος Δαρειώτης.

Ο Γεν. Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Χ. Κλονάρης.

Ἐγχώριος εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Κατὰ τὴν 15 τοῦ Ιουλίου περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀπαντῆσαν ἐνεπέχοντα πλεῖα ἀπέναντι τοῦ Κωνουκού ἀκρου, ἀρχιστὸν ἀκοσσολισμὸν πρὸς αὐτὰ, ὅστις διέρκεσε τοῖς ὥρας. Κατὰ τὸν ἀρεβολισμὸν τοῦτον ἐνεπεζήσθησαν

δύο πυρπολικά, ἀλλ' ἀπέτυχον· καὶ μετ' αὐτὸν ἀ-
πῆλθεν ἑκάτερον μέρος εἰς τὰ ἕδια.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τὸ πρωΐ, 16 τοῦ μηνὸς, ὁ
ἐχθρικὸς στόλος, συνιπτάμενος ἐκ δύο δικρότων πλοί-
ων, εἰκοσιεπτά φρεγατῶν καὶ κορβετῶν, καὶ ἔπειτα
βρικίων, ἐφάνη πρὸς τὸ μέρος τῆς Χίου. Ὁ Ἐλ-
ληνικὸς στόλος φθάσας προκατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ
Καρλοβασίου· ὁ δὲ ἐχθρικὸς ἐπλησίατε πρὶν τῆς με-
σημερίας καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Καραγιάνη
(ἀκρωτήριον "Αμπελος"), καὶ μία αὐτῷ πτέρυξ ἐκ-
τανθεῖσα πέραν τοῦ Καρλοβασίου ἐκλεισε τοὺς ἡμετέ-
ρους, ἔχουσα τὸν ὀλίγον πνέοντα ἄνεμον (Πονέντην)
εἰς βούθειάν της. Οἱ δύο ναύασχοι, ἡ γολέτη τοῦ
Τομπάζη, ἔτερα δύο πολεμικὰ πλοῖα, καὶ τὸ ἥφαι-
στιον τοῦ Κ. Κανάρη διεπορθμέοντο, καὶ λειδηρα-
μοῦνται συνεχῶς καὶ εἰς μικρὸν διάστημα ἐπροσω-
θοῦσαν νὰ διατεθῶσι τοιουτοցόσως, ὡστε νὰ βλά-
ψωσι τὸν ἐχθρὸν. Ἔν τοσούτῳ ἀρχισεν ὁ ἄνεμος νὰ
πνέῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἔηρᾶς, καὶ συγχρόνως ἐφάνη-
σαν πρὸς τὸ πέλαγος καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τοῦ
Λεμασού καὶ Γεωργίου χ. Μικέ. Πρώτη ἄνοιξε τὴν
μάχην ἡ γολέτη τοῦ Τομπάζη πυροβολοῦσα, καὶ
ἐπομένως τὰ λοιπὰ πλοῖα μετὰ μεγάλης γενναιότη-
τος· ἀντεπυροβόλουν δὲ καὶ οἱ ἐχθροί· ἀλλὰ μόλις
εὑρῆκαν οὖριον τὸν ἄνεμον οἱ "Ἐλληνες", καὶ ἀμέσως
ἐγνώσθη τὸ σημεῖον τῆς νίκης· διότι ὁ ἐχθρικὸς στό-
λος αὐξήσας τὰ πανία ἐτράπη εἰς φυγὴν· καὶ ἀμέ-
σως ὥρμησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ Ἐλληνικὰ
πλοῖα ἐνωθέντα μετὰ τῶν πρώτων, καὶ ἀρχίσαν νὰ
πυροβολῶσι πεισματικότατα. Πάλιν ἀρχισεν ὁ ἐχθρὸς
νὰ πολλαπλασιάζῃ τὰ πανία του φεύγων ἐν βίᾳ· ὁ
δὲ ναύαρχος τοῦ Ἐλληνικοῦ στόλου ἔδωκε τὰ σημεῖα
εἰς τὰ πυρπολικά, νὰ ἴφορμήσωσιν· ἀλλὰ μόνον τὸ
πυρπολικὸν τοῦ Κανάρη εὑρέθη τότε ἐπὶ τοῦ ἄνεμου,
τὸ ὄποιον ὥρμησεν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀκολού-
θως πλησίον του ὅλα τὰ Ἐλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα
πυροβολοῦντα καὶ μαχήμενα μὲ ἀπαραδειγμάτιστου
ἀνδρείαν. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος χωρὶς νὰ πυροβολῇ
ἀλλαχοῦ, διεύθυνε μόνον ἐναντίον τοῦ Κανάρη τὰς
σφαίρας του· ὁ δὲ Κανάρης ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπλη-
σίαζεν, ἔχων ἐμπροσθέν του ἐν δίκροτον καὶ μίαν φρε-
γάταν κατὰ παράταξιν, τὰ ὄποια τὸν ἐπυροβόλουν
ἀδιακότως μετὰ ψιλῶν καὶ χονδρῶν πυροβόλων. Δύω
ἐχθρικαὶ σφαῖραι ἐπέτυχον τὸ πυρπολικὸν εἰς τὰ νε-
ρὰ· ἡ μία τῶν σφαιρῶν αὐτῶν ἦτον ἀνεπαίσθητος,
ἀλλ' ἡ δευτέρα ἐπαίσθητὴ καὶ ἀνοικούμπτος· πλὴν
καὶ σῦτως ἔχον τὸ πυρπολικὸν πάλιν ἐπλησίασεν ἐώς
εἰς τὴν πρύμνην τῆς φρεγάτας. Μέγας κίνδυνος τό-
τε ἐπέκειτο εἰς τοὺς γενναίους πυρπολητάς μας· ἐ-
πειδὴ εὑρέθησαν μεταξὺ μυρίων ἐχθρῶν πανταχόθεν
πυροβολοῦντων. Οἱ πυρποληταὶ βλέποντες τὸ ἀνο-
κονομητον τῶν ὕδατων, καὶ ἔνα κατζαμπάσι καὶ μίαν
βάρκαν ὁρῶντα ἐναντίον των, ἀναψαν τὸ πυρπολικὸν
σχεδὸν ἡμιθαμένον εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης,
καὶ μετ' αὐτοῦ συνετάρη καὶ ἡ ἐχθρικὴ βάρκα αὐ-

τανδρος. Ἐμβῆκαν οἱ ἡμέτεροι εἰς τὴν βάρκαν των,
διὰ νὰ σωθῶσιν, ἀλλὰ τότε δὴ τότε ἀρχίστεν ἄλλη
μάχη. Τὸ κατζαμπάσι καὶ ἡ βάρκα τοῦ Κανάρη
ἀρχίσαν νὰ πολεμῶσι πεισματικῶς· χείρ ἐσπροσχε χεῖ-
ρα, καὶ βραχίων ἀπωθοῦσε βραχίονα. Ἐν τῶν Ἐλ-
ληνικῶν πλοίων νομίζου τὸν Κανάρην ἡ νεκρὸν ἡ ζω-
γρημένη, ἐπειδὴ ἐθεώρει τὴν θερμωτάτην ταύτην
συμπλεκήν, ἐπυροβόλει ἐναντίον καὶ τῶν Τούρκων
καὶ τῶν Ἐλλήνων. Τελευταῖον οἱ ἐχθροὶ ὑπεχώρη-
σαν εἰς τοὺς ἀνικήτους τῶν γενναίων τῆς πατρίδος
προμάχων βραχίονας. Ὁ γενναῖος Κανάρης ἐλαβε δύω
πληγὰς, μίαν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ μίαν εἰς τὴν
ἀριστερὰν χεῖρα· ἐπειδὴ τὴν δεξιὰν ἐφύλαξεν ὁ ὑψη-
λὸς τῆς θείας Παντοδυναμίας βραχίων πρὸς ἐκδικη-
σιν τῶν ἐχθρῶν. Τρεῖς ναῦται ἐφονεύθησαν, ὁ Κων-
σταντῖνος Κυπαρασίσης, Ἰωάννης Ρωγκάτζος, καὶ Γεώρ-
γιος Γιάμαρης, καὶ εἰς ἐπληγώθη. Ἡ μάχη διήρ-
κεσεν ἔως ἐσπέρας.

— Κατὰ τὴν 15 τοῦ Ἰουλίου ἐξῆλθεν ἐκ Πατρῶν ὁ
Δελὴ-Ἀχμέτης μετὰ διακοσίων ἵππων, καὶ ἐφάνη
ἔξαιφνης εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἡλίδος. Διὰ νυκτὸς
προσέβαλε τὰ χωρία Τρουμπάνη καὶ Καρδιοκαύτην·
πλὴν ἐπειδὴ τὰ χωρία αὐτὰ ἦσαν ἔρημα, δὲν ἐπρ-
ένησεν οὐδεμίαν βλάβην. Τωῆγεν ἐπειτα καὶ εἰς
τὸ Νεοχῶρι Κλαρέντζας, ὅπου εύρων ἐξ γυναικας
καὶ παιδία ἀσθενεῖς, αἰχμαλώτισε καὶ τὰς ἐξ αὐτὰς
ψυχάς. Οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Χλουμούτζι ἡμέτεροι μα-
θόντες ταῦτα ἔδραμον κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀλλ' ὡς
πεζοὶ δὲν ἡμωρόρεσαν νὰ φθάσωσι τοὺς ἵππους. Πε-
ρῶντες δὲ οἱ ἐχθροὶ διὰ τῆς Δροσελῆς, τόπου συ-
δένδρου καὶ κατασκίου, ἐκτυπώθησαν ὑπὸ στρατι-
τῶν, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Χρυσάνθου Σισίνη ἀ-
πεσταλμένων, καὶ ἐφονεύθησαν ἐξ αὐτῶν δώδεκα,
καὶ ἐπληγώθησαν περισσότεροι, χωρὶς νὰ βλαφθῶσι
παντελῶς οἱ ἡμέτεροι. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐξῆλθο
τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν δύο αἰχμάλωτοι χριστιανοί,
καὶ αὐτοὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἐκ τῶν δώδεκα φονευμένων
εἰς ἦτον καὶ αὐτὸς ὁ Δελὴ-Ἀχμέτης, τοῦ ὄποιον
ὁ θάνατος κατελύσησε τοὺς ἐκεῖ Οθωμανούς. Τὰ
αὐτὰ ἐβεβαίωσαν καὶ ἐωτανήσιοι, ἐλθόντες ἐκ Πα-
τρῶν εἰς Κλαρέντζαν· καὶ τις χριστιανὸς Κωνστα-
τίνουσολίτης, εὐρισκόμενος εἰς πλοῖον Οθωμανικὸν ἐν
Πάτραις, καὶ διαφυγὼν ἐκεῖθεν, ἐλθὼν εἰς Νάυπλιον
κατὰ τὴν 29 τοῦ Ἰουλίου βεβαιόνει ὥσπατος τὸ
θάνατον τοῦ εἰσηγένου Δελὴ-Ἀχμέτη, καὶ τὸ πέ-
θος τῶν ἐκεῖ Τούρκων δι' αὐτόν. Οἱ αὐτὸς λέγει προ-
έτι ὅτι 1000 Τούρκοι εύρισκονται εἰς Πάτρας·
ἐξ ὧν 300 τακτικοὶ στρατιώται τοῦ Ἰμπραχίμη.
Διὰ τὸν θάνατον τοῦ τολμηροῦ καὶ ὁμηρικοῦ τυράννου
Δελὴ-Ἀχμέτη, εἶναι ἐλπίς νὰ μὴ πάθῃ πλέον ἡ
Γαστούνη, ὅσα παρὰ αὐτοῦ ἐπασχε κακά.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 20 Ιουλίου.

Τὸν 29 τοῦ Ἰουνίου ἔφασεν εἰς Καπανδρίτι τὸν σῶμα τοῦ στρατεύματος τοῦ Κιουταχῆ ὑπὸ τὴν οὐρανόν, συνιστάμενον, ὡς ἐλέγετο, 2000 πεζῶν καὶ 1000 ἵππων.

Τὸν 30 τοῦ αὐτοῦ ἔφανησαν οἱ ἵππεις τῶν ἔχθρων πρὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, περιφερόμενοι τῇδε κακεῖσε ἀλλὰ πηδήσαντες οἱ ὑμέτεροι. ἔξω τοῦ τείχους ἀκτύωσαν αὐτοὺς· ὥστε μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωσι τις οἱ ἔχθροι ἀνεχώρησαν.

Τὴν 1 τοῦ Ἰουλίου τινὲς τῶν ἔχθρων ἐπροχώρησαν Μεσόγεια· ἀλλ’ εὑρόντες ἀντίστασιν εἰς τὸ Λιωτίσι δὲν ἔπεισαν τί ποτε.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ ἔφανησαν περὶ τὸ δειλινὸν οἱ ἔχθροι ἔξω τῆς πόλεως, ἔρχόμενοι διὰ τῶν Ἀμαλοκήπων. Ἐρρίφθησαν ἐπ’ αὐτοὺς κανόνια ἐκ τοῦ φρουρίου καὶ τῶν κανονοστασίων τοῦ κάτω τείχους, καὶ οἱ ἔχθροι ἀνεχώρησαν.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν ἐκ Καπανδρίτου τὸ σῶμα ὅλου, καὶ ἐστρατιώθεντο εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Πετράκη, εἰς τὰ περιβόλια Πατήσια, Σετσώλια, Μεγάλου περιβόλου, καὶ τοῦ Βούνου· ἔφερον δὲ μεῖναντῶν οἱ ἔχθροι καὶ περὶ τὰ 500 ζῶα φορτωμένα. Τὴν ἔρχομένην νύκτα ἐμβῆκαν εἰς τὴν πόλιν 150 ὁσλοφόροις Ἀθηναῖοι, ἐκ Σαλαμίνος ἔρχόμενοι. Τὴν αὐτὴν νύκτα ἔφυγον ἐκ τῶν ἔχθρων αἰχμάλωτος γυνὴ, φέρουσα καὶ ἐν παιδίον τῆς εἰς τὰς ἀγκάλας, αἰχμαλωτισθεῖσα εἰς Νοζίαν (ὅρος τοῦ Κηφισσοῦ) μετὰ καὶ τινῶν ἄλλων.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου συνέβησαν ἀκροβολισμοὶ περὶ τὰς δύω ὥρας, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ὄγδοης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας. Ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ φρουρίου ἴκανὰ κανόνια, καὶ δύω βόμβαι. Ἐφονεύθησαν, καὶ ἐπληγώθησαν ἔως 150 ἐκ τῶν ἔχθρων, ὡς ἐμαρτύρησε καὶ τις παιδίοις, τὸ δωσίον ἔφυγε τὴν 6 ἐκ τῶν ἔχθρων, καὶ παρευρέθη εἰς τὴν κομιδὴν τῶν φονευμένων καὶ πληγωμένων· ἐκ δὲ τῶν ὑμετέρων ἐφονεύθησαν δύο, καὶ δύο ἐπληγώθησαν. Κατ’ αὐτὴν τὴν ὥμεραν ἐγένετο καὶ ὄμιλια μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Στάθη Κατζικογιάνη καὶ τίνος παλαιοῦ αὐτοῦ φίλου Ἀλβανοῦ, Ἐλεάζαγα ὀνομαζομένου, κατὰ ζήτησιν τούτου· ἀλλ’ ἐκ τῆς ὄμιλίας αὐτῆς δὲν προέκυψε τίσοτε οὐσιῶδες οὔτε ὑπὲρ τοῦ πρώτου οὔτε ὑπὲρ τοῦ δευτέρου. Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπρόβαλεν εἰς τὸν φίλον του, νὰ ἐμβῇ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν Τούρκων, ἀλλ’ ἔλαβεν εἰς ἀπόροις ἔνα μεγάλον "Οχι".

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ, λαμπρυνομένης τῆς ὥμερας, ἐρρίφαν οἱ ὑμέτεροι τρεῖς βόμβας κατὰ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Πετράκη· ἐξ ὧν ἡ μία ἀπέτυχεν, ἡ δευτέρα ἐπέτυχε, καὶ ἡ τρίτη ἐμπεστοῦσα ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι οἱ ἔχθροι, καὶ ἐκορχγεῖσα ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπροξένησεν ὅχι ὀλίγην γημίαν· ἀπὸ δὲ τῆς 10 ὥρας ὥρχισεν ὁ τουφεκί-

σμὸς ἑκατέρωθεν. Οἱ ἔχθροι προκατέλαβον τὴν Πυγκα, καὶ τὴν ἀγίαν Μαρίνα· οἱ δὲ ὑμέτεροι κατέλαβον τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου· ἀλλὰ προχωρούσης τῆς νυκτὸς, ἔπαυσεν ὁ τουφεκίσμὸς. Ἐγιναν δὲ καὶ τινὲς κανονοβολισμοὶ πρὸς τὴν ἀγίαν Τριάδα, τὴν ἐποίαν κατέλαβον οἱ ἔχθροι· πλὴν ἀπετύχαν τοῦ σκιστοῦ διὰ τὴν ἐναντίαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κανονίων τῆς ἀκρωτόλεως θέσιν.

Τὴν 6 μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔγινεν ἀκροβολισμὸς ἑκατέρωθεν ἔως νυκτὸς· ἐρρίφθησαν δὲ καὶ κανόνια καὶ βόμβαι. Οἱ Κύριος Γαβριὴλ, ἡγούμενος τοῦ Βρανᾶ, ἐρρίφεν ἀπὸ τοῦ κανονοστασίου, τὸ ὄποιον φυλάττει εἰς τὸ ἔξω τεῖχος, ἐν κανόνιον πρὸς τοὺς ἔχθρους, καὶ ἐφόνευσε δύο ἵππεις μετ’ αὐτῶν τῶν ἵππων, καὶ ἔνα ἐπληγώσεν.

Τὴν 7 δὲν ἔγινε τίστε ἀξιοσημείωτον· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ἀρχήσεν ἐκ διαλειμμάτων ὁ τουφεκίσμὸς, καὶ μετὰ τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἐγένετο ἑκατέρωθεν τουφεκίσμὸς, ὅστις διηρκεσε περὶ τὴν ὑμίσειαν ὥραν, χωρὶς τίνος βλάβης τῶν ὑμετέρων. Ἐν τούτῳ ἐρρίφθη καὶ μία βόμβα πρὸς τοὺς ἐν ἀγίᾳ Μαρίνᾳ· ἀλλ’ ἀγνοεῖται τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς. Τὴν νύκτα ταύτην κατέλαβον οἱ ἔχθροι τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον ἐμπροσθεύσαν τοῦ ναοῦ τοῦ Θησέως.

Τὴν 8 ἡσυχία ἑκατέρωθεν· περὶ δὲ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς ἐρρίφθησαν πάρ’ ὑμῶν τρεῖς βόμβαι, ἐξ ὧν αἱ δύω ἐπέτυχον ἀριστα· ἀλλ’ ἀγνοεῖται ἡ ἐξ αὐτῶν προξενηθεῖσα βλάβη. Οἱ ἵππεις τῶν ἔχθρων ἐχθὲς καὶ σήμερον δὲν ἔφανησαν, καὶ συμπεραίνεται ὅτι περιφέρονται εἰς τὰ χωρία.

Ἡ ἐννάτη τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς δὲν μᾶς ἔδωκέ τι ἀξιοσημείωτον.

Τὴν δεκάτην ἔφυγεν ἀπὸ τῶν ἔχθρων αἰχμάλωτον παιδίον ἐτῶν δέκα ἐκ τοῦ χωρίου τῆς Αττικῆς Χαράκας, καὶ τὴν νύκτα ἔφυγε μία γυνὴ ἐκ τοῦ χωρίου Χαλανδρίου. Ἀπὸ τούτων ἐμάθομεν ὅτι οἱ ἔχθροι ἀποταμεύσαν εἰς λάκκους σῖτον καὶ κριθήν· Κατ’ αὐτὴν τὴν ὥμεραν ἦλθεν ἀπὸ Κερατίκας, χωρίου τῆς Αττικῆς, μοναχός τις τοῦ μοναστηρίου τοῦ Πετράκη, ὅστις μᾶς εἶπεν ὅτι τρεῖς ὥμερας ἐγένετο ἐκεῖ πόλεμος, ἔως ὅτου ἐνεβίσατο οἱ ὑμέτεροι εἰς τὰ πλαιάρια τὰ γυναικίσταιδά των καὶ τὰ ὑμίση τῶν ζώων. Οἱ μοναχὸς ἔρχόμενος ἀπῆντησεν εἰς Βάρην, μίσαν καὶ ὑμίσειαν ὥραν ἀπέχονταν τῆς πόλεως, ἐξ ἵππεις Τούρκους, οἵτινες ἐξώγρησαν τὴν ἀδελφὴν καὶ νύμφην του, τὰς ὄποιας εἶχε μεῖναντα· αὐτὸς δὲ τραπεῖς εἰς φυγὴν ἐφιππάσθη ἐπεφυγε τὴν αἰχμαλωσίαν.

Τὴν ἐνδεκάτην περὶ τὸ δειλινὸν συνήχθησαν ὅλοι οἱ ἵππεις καὶ πολλοὶ πεζοὶ τῶν ἔχθρων, καὶ διὰ ὄρμήσαντες κατέλαβον τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου, ὅπου ἐφονεύθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν.

Ἡ δωδεκάτη παρῆλθεν ἐν ἡσυχίᾳ· μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς ἐκάμου οἱ ἔχθροι μέγαν Φόρυδον μετὰ κραυγῶν καὶ τουφεκισμῶν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ἐξελθόν τες τῶν τειχῶν κατεδίωξαν αὐτοὺς τουφεκίσ-

τες ἔως εἰς τὰς θέσεις των κατὰ τὸ μοναστήριον Πετράκη. Κατ’ αὐτὴν τὴν ἔξοδον ἡ παρουσία στρατηγοῦ Γκούρα ἐνεθάρρυνε πολὺ τοὺς στρατιώτες. Οἱ ἡμέτεροι ἐπέστρεψαν ἀπαντες ἀπληγωτί. Ἐγνοοῦμεν τοὺς φονευθέντας τῶν ἔχθρῶν.

Σήμερον ἐστάλη γράμμα πρὸς τὸν στρατηγὸν Γκούρα παρὰ τινος Ἀλβανοῦ τὸ ὄνομα Μουχτάρ-μπεης Εμφέζας. Ὁ Ἀλβανὸς συμβούλευει καὶ προβάλλει τὸν στρατηγὸν "Ἐλληνα, νὰ ἔξελθῃ τοῦ φρουρίου, νὰ περάσῃ εἰς τοὺς Τούρκους, παραδίδων εἰς αὐτοὺς καὶ ὅμηρον· ἀλλ' οὗτος ἀπεκρίθη ἐν συντόμῳ αὐτῷ: «Τὸ φρούριον τοῦτο δὲν πολεμεῖ μοναχὸν τουπλεμεῖ ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τώρα ἐξ χρόνους. Οἵλοις οἱ βασιλεῖς, οἱ δίκαιοι κριταὶ τοῦ κόσμου, ἔγνωρισαν τὰ δίκαιά μας, καὶ τὰ ἀπεφάσισαν, καὶ θέλουν τὰ βάλει εἰς πρᾶξιν πολλὰ ὄγλιγωρα, καὶ ὁ σουλτάνος δὲν θέλει τὰ ἀρνηθῆ. Τὰ χάλια σας τὰ ἡξεύρομεν. Διορθώσατε πρῶτον τὸν ἑαυτόν σας, καὶ ἐπειτα συμβούλεύσατε ἄλλους.»

Τὴν δεκάτην ἐξῆλθον τινὲς τῶν ἡμετέρων, μεθ ὅν καὶ ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης ὡς ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐκτύπωσαν τοὺς ἔχθρους· ἐφόνευσαν δὲ δύο, ἐξ ὅν οἱ εἰς ἡτού εἰς νεαρὸν ἥλικιαν, ὀλόχουσα ἐνδεδυμένος· ἀμα δὲ πεσόντα ἥρωαςαν αὐτὸν οἱ ἔχθροι ἐφ ἵππων· ἔδραμε δὲ καὶ ὁ ἴμάρης, καὶ ἐδιάβασεν ἐπ' αὐτὸν τὰ νεκρώσιμα· ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τίς οὗτος. Εἰς τὰ ἀλώνια τοῦ Γερανίου ἡτού ἀκόμη ὀλίγος σῖτος ἀναλώνιστος, καὶ διὰ νὰ μὴ γένη τῶν ἔχθρῶν λάθυρον τὸν ἐκαύσαμεν· ἔχθρὸς δὲ τις θέλων νὰ σεύσῃ τὸ πῦρ ἐθανατώθη παρ' ἡμῶν, καὶ συγκατεκόη· Τὴν νύκτα ἡθέλησαν οἱ ἔχθροὶ νὰ καταλάβωσι τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, διὰ νὰ ὀχυρωθῶσιν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κιόνων· ἀλλὰ τουφεκισθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν μετὰ βλάβης.

Τὴν δεκάτην τετάρτην ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας τοτοθετημένοις οἱ ἔχθροὶ καὶ οἱ ἡμέτεροι εἰς λοφίδια καὶ ρεύματα κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος ἐτουφεκίζοντο, ἔως ὅτου ἐγένετο σκότος· Οἱ ἡμέτεροι ἐφόνευσαν δύο ἵππους, καὶ τινας πεζοὺς, μείναντες αὐτοὶ πάνη ἀβλαβεῖς· Ἐν τῷ μεταξὺ ἐρρίφαμεν ἐξ κανόνια πρὸς τὸ Μουστείον εἰς ἀφανισμὸν τῶν ἔχθρικῶν προχωράμενοι· πλὴν ὀλίγη ζημία ἔγινε· Σήμερον ἥλθε καὶ ὁ Κ. Κώνστας ὁ ὑπονομοποιὸς μετὰ 70 ἄλλων Ἀθηναίων ἐκ Σαλαμῖνος, ἔχων μεθ ἑαυτοῦ καὶ τρεῖς ἔδικούς του.

Τὴν δεκάτην πέμπτην ἐξάνη πρῶτον ἔχθρικὸν κανονοστάσικυ εἰς Γεράνη καὶ ἀγίου Μαρίναν· ἀπὸ δὲ τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἀρχισαν οἱ ἔχθροὶ νὰ πυροβολῶσι, πλὴν ἀπὸ τοῦ σκοτῶν· Ἐρρίφησαν δὲ καὶ δεκατέσσαρες γρανάται· μιᾶς δὲ ἐκραγείσης μέρος κατέθραυσε τὸ γόνυ ἐνὸς τῶν ἡμετέρων, ὅτις τὴν τρίτην ἡμέραν ἐτελεύτησεν· ὠνομάζετο δὲ Ἀναγνώστης Χορμωθίτης· Τινὲς δὲ τῶν ἡμετέρων, πα-

ραφυλάξαντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἐφόνευσαν δύο ἵππους, τῶν ὁποίων ἔλαβον καὶ τοὺς ἵππους· Τὴν δὲ ἐρχομένην νύκτα ἔφερον οἱ ἔχθροι καὶ ἄλλα τρία καίνα, καὶ τὰ ἐστησαν εἰς τὰ εἰρημένα κανονοστάσια, ώστε ἔχουσιν ἀνὰ δύο ἔκαστον.

Τὴν δεκάτην ἕκτην τὸ πρῶτον ἀρχισεν ὁ πυροβολισμὸς τῶν ἔχθρικῶν κανονίων· καὶ εἰς διάστημα δύο ὡρῶν ἐγένοντο βολαὶ ἐκασττὸ, αἱ μὲν βαλλοῦσαι δὲ γρανατῶν, ἐναυτίου δύο μπουρτζίων κειμένων πρὸς δύσιν· ἀλλὰ μόνον τὸ ἐν αὐτῶν ἔβλαψαν ὀλίγον· ἡμεῖς δὲ ἀπὸ μὲν τῆς ἀκροσόλεως ἐρρίφαμεν ὄγδοηκοντα τρεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν μπουρτζίων δέκα· καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης ὥρας ἀρχισεν ὁ πυροβολισμὸς ἑκατέρωθεν· καὶ οἱ μὲν ἔχθροι ἐρρίφαμεν δεκατρεῖς ἀπὸ τῆς ἀγίας Μαρίνης, καὶ δεκατέσσαρας ἀπὸ τοῦ Γερανίου· ἡμεῖς δὲ ἀπὲ τοῦ φρουρίου ἄλλας τόσας, καὶ τὰς περιστοτέρας κατὰ σκοτῶν· Ενὸς ἔχθρικοῦ κανονίου εἰς Γεράνην ἐσυντρίθη ὁ τροχὸς, καὶ τὸ ἐτερον ἔβλαψθη κατὰ τὸ ὄπισθεν μέρος, καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο διακοπὴ περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἔως ὅτου ἐπεσκευάσθησαν· Διήρκεσε δὲ ὁ πυροβολισμὸς ἔως νυκτὸς ἀρχομένης· Ἐν ταύτῃ ἐπεσκευάσθη τὸ βλαφθὲν μέρος τοῦ μπουρτζίου, τὸ ὄποιον διεφθάρη ὅλον τελευταῖον· Οἱ συμπολῖται ἔδειξαν προθυμίαν καὶ γενναιότητα· Ο στρατηγὸς Μακρυγιάννης συνεισέθερε πλέον τῶν ἄλλων εἰς ἀποφορὰν χωράτων.

Τὴν δεκάτην ἑδδόμην ἀρχισαν οἱ ἔχθροι καὶ πρωτεῖον καὶ προθυμότερον νὰ πυροβολῶσι, καὶ ἐγένοντο ἀπὸ μὲν τοῦ Γερανίου 77 βολαὶ εἰς τρεῖς περίπου ὥρας, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγίας Μαρίνης 34· ἔβλαψαν δὲ καὶ τὸ ἐτερον μπουρτζίου· καὶ πάλιν ἀπὸ 10 ὥρας ἔως νυκτὸς ἀπὸ μὲν τοῦ Γερανίου 34, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγίας Μαρίνης 18· παρ' ἡμῶν δὲ ἐγένοντο ἀπὸ μὲν τοῦ φρουρίου 40, ἀπὸ δὲ τοῦ μπουρτζίου τοῦ Κ. Γαβριὴλ 2, πρὸς τὸ ἐν Γερανίῳ ἔχθρικὸν κανονοστάσιον· Ἐρρίφαμεν δὲ καὶ τέσσαρας βόμβας τὸ πρῶτον καὶ τέσσαρας τὴν ἐστρέφαν, ἐξ ὅν δύω ἔπεσον ἐντὸς τοῦ κανονοστασίου· Τὴν νύκτα ἐπεσκευάσαμεν τὰ βλαφθέντα μέρη τῶν μπουρτζίων, γεμίζοντες τα μὲν χῶμα· Κατεσκεύασαμεν δὲ καὶ κανονοστάσιον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν ἀγίων Ἀναγγύρων, προσβάλλον τὸ ἐν Γερανίῳ ἔχθρικόν· Τὴν νύκτα ταύτην ὁ στρατηγὸς Γκούρκης ἔμεινε σχεδὸν ἄυπνος, ἐπιστατεῖν ἐν ἀπατῇ τούτοις.

Ο ὑπὸ τὸν Τοπάλην ἔχθρικὸς στόλος ἀπέταλεντος ἐκ Χίου εἰς Μιτυλήνην.

Ο Αἰγαίων στόλος ἔμελλε νὰ ἐκπλεύσῃ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Αὔγουστου.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπικρατεῖ τόση πανάλης, ὅση δὲν ἐγένετο ἄλλοτε· Τὸ κακὸν τοῦτο ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὴν Κρήτην.